

Pilegrimsløft

Vårt Land leder 29 juli

Fleire og fleire nordmenn går pilegrim. Sidan gjenopninga av pilegrimsleiene til Nidaros for 20 år sidan, er det mange som har gått delar av Olavsvegane mot Trondheim og Nidarosdomen. I fjor var det over 1000 personar som fekk Olavsbrevet for å ha gått minst 100 kilometer langs desse pilegrimsleiene.

Denne veka var også kulturminister Linda Hofstad Helleland på pilegrimsvandring. «Dei fleste av oss lever i ein kvardag der vi har folk tett innpå oss heile tida. Møte oss sjølve kan vi først gjere når vi vandrar i absolutt stille,» sa Helleland til Vårt Land i går. Regjeringa arbeider med ein ny pilegrimsstrategi for dei neste 20 åra, som ein del av ei kultur-turismesatsing i samarbeid med Innovasjon Norge.

Det er positivt at kulturministeren ønskjer å løfte fram pilegrimsvandringa mot Nidaros som ein del av den norske kulturarven. Det er eit døme på ein arv som også er internasjonal. Tradisjonen kom i stand etter at Olav den heilage døydde på Stiklestad i 1030 og styrkte seg utover mellomalderen. Nidarosdomen, som blei reist til minne om Olav, blei eit viktig mål for pilegrimmar frå inn- og utland. Framleis er rundt 70 prosent av pilegrimane til Nidaros frå utlandet. Ikkje minst er det mange tyskarar som går pilegrim langs Olavsvegane.

I dag er det olsok, som i mellomalderen var den viktigaste norske kyrkjefesten – feiringa av Heilag Olavs dødsdag. Etter reformasjonen har ikkje olsok stått like høgt i kurs hjå alle kristne. I norske låg- og frikyrkjelege miljø er Olav langt bak i medvitet, som Lars Dahle ved NLA Mediehøgskolen Gimlekollen sa det i Vårt Land i går. Synet på Olav Haraldsson blir debattert på Olavsfestdagene i Trondheim i dag – er han eigentleg eit idol for vår tid?

Uavhengig av kva ein måtte meine om Olav, trur vi at det er sunt for truande å gå på pilegrimsvandring ein gong i løpet av livet. Det handlar om å skape rom for den indre vandringa, om å knytte seg til historia, naturen, samfunnet og Gud. Pilegrimane skaper ei rørsle både i seg sjølve og i samfunnet vi lever i. I den vandrande stilla ligg det stor kraft.